

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **P. Ž.**, bytem XXX, zastoupen JUDr. Františkem Mozgou, advokátem se sídlem Brno, Špitálka 41, proti žalovanému: **Policejní prezídium České republiky**, Strojnická 27, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru č.j. PPR-1263/K-PK-2007 ze dne 24. 1. 2008,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Policie České republiky, Správy Jihomoravského kraje ve věcech služebního poměru č. SJMK-2535/2003 ze dne 18. 12. 2003, jímž byl žalobce zařazen dne 1. 1. 2004 do 7. platové třídy. Odvolací orgán konstatoval, že pro zařazení policisty do 7., resp. 8. platové třídy není relevantní to, zda při své činnosti používá přidělené technické prostředky a pomůcky, ale konkrétní vymezení činnosti vykonávané v rámci zastávané funkce, jakož i charakteristika platové třídy a katalog prací, který je přílohou nařízení vlády č. 469/2002 Sb.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobce poukázal na rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 9 Ca 31/2005-55 ze dne 27. září 2007, jímž bylo zrušeno předchozí rozhodnutí policejního prezidenta ze dne 11. 1. 2006 o odvolání žalobce. Žalobce uvedl, že ač k tomu byl žalovaný zavázán citovaným rozsudkem, dosud nebyl schopen vypořádat se s rozdílem mezi plněním základních úkolů dopravní policie a výkonem služby dopravní policie, rozporem mezi zařazením policisty do platové třídy a praktickými požadavky na výkon jeho služby a umožnil tak dvojí výklad otázky, zda práce vykonávané žalobcem spadají do 7. či 8. platové třídy. Dále žalovaný ignoruje závaznou definici technických pomůcek a prostředků, poskytnutou ministrem vnitra, přičemž žalobce používá technické prostředky zařazené v 8. platové třídě, s čímž je tedy spojena i činnost zařazené v téže platové třídě.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odmítl žalobní námitky.

Při jednání soudu dne 15. března 2011 setrvali účastníci na svých skutkových a právních stanoviscích. Zástupce žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Zástupce žalovaného navrhl zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních námitek, a rozsudkem č.j. 8 Ca 125/2008-48 ze dne 15. 3. 2011 toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Na základě kasační stížnosti žalovaného ve věci rozhodoval Nejvyšší správní soud, jenž rozsudkem č.j. 4 Ads 97/2011-78 ze dne 21. 12. 2011 zrušil výše označený rozsudek Městského soudu v Praze a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud odkázal na rozsudek ze dne 29. 11. 2007, č. j. 3 Ads 113/2007 - 78, uvádí, že *„výkon služby policie podle 8. platové třídy, spočívající v odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie, je činnost kvalitativně odlišná a náročnější, než je odhalování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení u policistů zařazených v 7. platové třídě. Podle Nejvyššího správního soudu je důvodem pro zařazení žalobce do 7. platové třídy zejména jeho činnost v souvislosti s přestupky v blokovém řízení. Přidělené technické prostředky a pomůcky žalobce používá při odhalování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie, a to pouze v rámci blokového řízení. Jednou z charakteristik blokového řízení podle*

§ 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, je, že přestupek v něm lze projednat za předpokladu, že byl spolehlivě zjištěn. K tomu žalobce disponuje shora vymezenými technickými prostředky a pomůckami, bez jejichž použití by tomuto úkolu, především ohledně dopravních přestupků, nebyl s to dostát.“

Také v dalších rozsudcích ze dne 19. 2. 2008, č. j. 4 Ads 111/2007 - 80, ze dne 11. 6. 2009, č. j. 6 Ads 93/2008 - 107, a ze dne 23. 2. 2011, č. j. 6 Ads 93/2010 - 160, které jsou dostupné na www.nssoud.cz, Nejvyšší správní soud dovodil, že využívání přidělených technických prostředků a pomůcek uvedených v 8. platové třídě není samo o sobě důvodem pro zařazení policisty do této platové třídy a že důvodem pro jeho zařazení do 7. platové třídy je zejména jeho činnost v souvislosti s přestupky v blokovém řízení.

Dále Nejvyšší správní soud uvedl, že Městský soud v Praze vychází z „Náplně služební činnosti“ ze dne 8. 1. 2004, podle níž patřil mezi hlavní úkoly žalobce též „výkon služby policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem, bezpečností a dopravou s možným využíváním technických pomůcek, prostředků.“ konstatoval, tento úkol se shoduje s jednou z činností, které jsou podle bodu 3.2.1. katalogu prací obsaženy v 8. platové třídě, takže žalobce by měl být zařazen právě do této platové třídy. Uvedený závěr Městského soudu v Praze je však v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, podle níž je rozlišujícím kritériem pro zařazení policisty do 7. nebo 8. platové třídy zejména to, zda jeho činnost spočívá v odhalování a vyřizování přestupků v blokovém řízení nebo zda spočívá v odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v přestupkovém řízení. Navíc „výkon služby policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem, bezpečností a dopravou s možným využíváním technických pomůcek, prostředků.“ je obsažen v 7. i 8. platové třídě, takže tato činnost nemůže být rozlišujícím kritériem pro zařazení policisty do jedné z nich. Městský soud v Praze tedy pochybil, když dospěl k závěru o nutnosti zařazení žalobce do 8. platové třídy na základě zjištění, že žalobce měl v náplni služební činnosti uveden též úkol „výkon služby policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem, bezpečností a dopravou s možným využíváním technických pomůcek, prostředků.“

Podle názoru Nejvyššího správního soudu se měl Městský soud v Praze podle shora uvedené judikatury zabývat skutečnou náplní žalobce, aby mohl posoudit, zda žalobce v rozhodné době vykonával činnosti související s odhalováním a vyřizováním přestupků v blokovém řízení nebo zda vykonával rovněž činnosti spočívající v odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v přestupkovém řízení. Žalobou napadené rozhodnutí učinilo závěr, že činnost žalobce souvisela s přestupky v blokovém řízení, neboť pouze v jeho rámci žalobce používal přidělené technické prostředky a pomůcky. Jednou z charakteristik blokového řízení je totiž podle policejního prezidenta to, že přestupek v něm lze projednat za předpokladu jeho spolehlivého zjištění, přičemž k tomu měl žalobce k dispozici technické prostředky a pomůcky (GESIG TRAVIMO, R7CCD, váhy nápravných tlaků HAENNI, videotechnika, přenosné PC s pátráním po osobách a motorových vozidlech, alкотester Dräger), bez jejichž použití by tomuto úkolu, především ohledně přestupků v silniční dopravě, nemohl dostát. S tímto závěrem odvolacího orgánu však žalobce v žalobě polemizoval a namítal, že některé přestupky jím zjištěné při výkonu služby za pomoci zmíněných technických prostředků nelze řešit v blokovém řízení a že jimi prokazatelně vyřizoval i takové přestupky, které se řeší mimo blokové řízení. Jako příklad žalobce uvedl váhy HAENNI na zjištění překročení váhy vozidla, které měl k dispozici jediné útvar, u něhož sloužil, přičemž přestupky zjištěné za pomoci tohoto zařízení nebylo možné řešit v

blokovém řízení. To samé platí podle žalobce i pro přestupky zjištěné alkoholtesterem Dräger, videozařízením GESIG TRAVIMO měřícím rychlost či měřičem rychlosti RAMER. Městský soud v Praze se však těmito žalobními námitkami zpochybňujícími závěr žalobou napadeného rozhodnutí o činnosti žalobce související jen s přestupky řešenými v blokovém řízení vůbec nezabýval, ačkoliv právě takové posouzení bylo podle uvedené judikatury rozhodující pro zařazení žalobce do 7. platové třídy, které bylo v dané věci učiněno služebními funkcionáři. Kasační stížností napadený rozsudek tak postrádá rozhodný důvod pro zařazení žalobce do příslušné platové třídy, a proto je ho nutné v tomto směru považovat za nepřezkoumatelný.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud k zrušil napadený rozsudek Městského soudu v Praze s tím, že v dalším řízení se bude Městský soud v Praze na základě žalobních námitek zevrubně zabývat skutečnou pracovní náplní žalobce a posoudí, zda žalobce řešil přestupky pouze v rámci blokového řízení a byl tak správně zařazen do sedmé platové třídy, nebo taktéž vykonával činnosti spočívající v odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v přestupkovém řízení a měl tak být oproti závěru služebních funkcionářů zařazen do osmé platové třídy.

Městský soud v Praze nařídil k projednání věci na 17. 5. 2012 jednání, při němž zástupci žalobce i žalovaného setrvali na svých stanoviscích. Zástupce žalobce navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, zástupce žalovaného navrhl zamítnutí žaloby.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních námitek, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud v řízení vycházel z právních závěrů Nejvyššího správního soudu, s tím, že do 8. platové třídy by musel být žalobce zařazen tehdy, pokud by vykonával alespoň jednu z činností, jež jsou podle katalogu prací do 8. třídy zařazeny. V projednávané věci takovou činností mělo být odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v přestupkovém řízení.

Shodně jako v předešlém rozsudku Městský soud v Praze konstatoval, že hlediskem pro zařazení policisty do 7., resp. 8. platové třídy přitom není skutečnost, zda v rámci své činnosti při vyřizování přestupků využívá technické prostředky či nikoliv. Zde soud opět odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 3 Ads 113/2007-78 ze dne 27. 11. 2007, v němž se Nejvyšší správní soud zabýval i otázkou vztahu mezi zařazením policisty do konkrétní platové třídy a využíváním technických prostředků nebo pomůcek. Nejvyšší správní soud uvedl, že „... *souhlasí s názorem stěžovatele vyjádřeným v kasační stížnosti, podle kterého skutečnost v podobě využívání shora zmíněných přidělených technických prostředků a pomůcek není sama o sobě důvodem k zařazení žalobce do 8. platové třídy. Podle § 4 odst. 1 zákona č. 143/1992 Sb. a § 2 a § 3 nařízení vlády č. 330/2003 Sb. (s účinností od 1. 1. 2007 zrušeno zákonem č. 262/2006 Sb., zákoníkem práce – pozn. soudu) se zaměstnanec zařazuje do platové třídy, ve které je v katalogu prací zařazena nejnáročnější práce, jejíž výkon zaměstnavatel na zaměstnanci požaduje. Používání přidělených technických prostředků nebo pomůcek nemůže být samoúčelné, nýbrž je spojeno s činnostmi uvedenými v charakteristice 8. platové třídy v*

příloze k nařízení vlády č. 469/2002 Sb. Podle dikce odst. 1 charakteristiky 8. platové třídy právní úprava počítá s jejich možným využíváním. Jedná se o zvláštní a specifické technické prostředky a pomůcky vztahující se k výkonu služby policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, zbraněmi, střelivem a výbušninami, vstupem a pobytem cizinců na území České republiky, jehož součástí je odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie. Oproti tomu při plnění základních úkolů policie podle charakteristiky 7. platové třídy, není možnost využívání přidělených technických prostředků a pomůcek zmíněna. Neznamená to však, že by policista zařazený v 7. platové třídě při plnění základních úkolů policie přidělené technické prostředky a pomůcky nevyužíval. Podle Nejvyššího správního soudu se jedná o obecné, či běžné technické prostředky a pomůcky, které slouží jak k plnění základních úkolů policie, tak i případnému odhalování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení, proto policista zařazený v 7. platové třídě nepochybně též využívá tyto základní technické pomůcky a prostředky.“

Nejvyšší správní soud tento svůj názor zachovává i nadále, když například v rozsudku č.j. 6 Ads 13/2008-77 ze dne 12. 9. 2008 konstatoval, že „Za klíčový faktor při zařazování do určité platové třídy je proto nutné považovat nejnáročnější práci, která má být konkrétním zaměstnancem (policistou) vykonávána. Používání různých technických prostředků však nelze samo o sobě považovat za činnost, jenž by představovala druh práce ve smyslu § 4 odst. 1 zákona č. 143/1992 Sb. Jedná se toliko o prostředek umožňující, resp. usnadňující, výkon takové práce (činnosti); v případě policistů zařazených do 7. platové třídy se touto prací (činností) mj. rozumí plnění základních úkolů v oblasti dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, vstupem a pobytem cizinců na území České republiky s případným odhalováním a vyřizováním přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení a v případě policistů zařazených do 8. platové třídy jde mj. o výkon služby při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, zbraněmi, střelivem a výbušninami, vstupem a pobytem cizinců na území České republiky, jehož součástí je odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie. Pokud tedy skutečná pracovní náplň žalobce plně odpovídá jeho pracovní činnosti v rozsahu 7. platové třídy, není zároveň přikázané využívání technických pomůcek a prostředků pro účely řádného vykonávání této činnosti důvodem k zařazení žalobce do 8. platové třídy. Podmínění používání technických prostředků (např. vysílačka, měřiče rychlosti, přístroje pro měření alkoholu v dechu) pouze pro výkon činností policistů zařazených do 8. (a případně vyšší) platové třídy, by totiž mohlo ve svém důsledku znemožnit výkon činnosti policie jako takové, zejména na úseku dohledu nad bezpečností a dopravou.“

Městský soud v Praze tedy konstatoval, že podle závěru Nejvyššího správního soudu není podstatné samotné užívání těchto technických prostředků a pomůcek, ale že záleží jen na tom, k činnosti jaké povahy je policista užívá. Nelze tedy přisvědčit názoru žalobce, že používá-li technických prostředků zařazených v 8. platové třídě, nutně z toho i závěr, že s používáním takových technických prostředků je spojena i činnost zařazená v 8. platové třídě.

Dále se soud zabýval námitkou spočívající v tvrzení, že žalovaný ani dosud nebyl schopen vypořádat se s rozdílem mezi plněním základních úkolů dopravní policie (7. platová třída) a výkonem služby dopravní policie (8. platová třída), rozporem mezi

zařazením policisty do platové třídy a zněním katalogu prací, rozporem mezi zařazením policisty do platové třídy a jeho pracovní náplní a praktickými požadavky na výkon jeho služby a umožnil tak dvojí výklad otázky, zda práce vykonávané žalobcem spadají do 7. či 8. platové třídy.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že podle části 3.2.1. katalogu prací se do 7. platové třídy zařadí zaměstnanec (policista), který plní základní úkoly policie v oblasti dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, vstupem a pobytem cizinců na území České republiky s případným odhalováním a vyřizováním přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení a s případným využitím služebního psa (hlídková služba). Do 8. platové třídy se zařadí policista, který vykonává službu policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, zbraněmi, střelivem a výbušninami, vstupem a pobytem cizinců na území České republiky s možným využíváním technických pomůcek, prostředků nebo služebních zvířat, jehož součástí je odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie.

Vodítkem pro vypořádání této žalobní námitky byl názor vyjádřený ve zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu, totiž že je nutno zabývat se skutečnou pracovní náplní žalobce a posoudit, zda žalobce řešil přestupky pouze v rámci blokového řízení a byl tak správně zařazen do sedmé platové třídy, nebo taktéž vykonával činnosti spočívající v odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v přestupkovém řízení a měl tak být oproti závěru služebních funkcionářů zařazen do osmé platové třídy.

Při jednání dne 17. 5. 2012 zástupce žalovaného uvedl, že žalobce byl pověřen vyřizovat přestupky výhradně v blokovém řízení. Pokud by zjistil přestupek, k jehož vyřízení nebyl zmocněn, měl o tom sepsat oznámení a předat je příslušnému orgánu. Žalobce nevykonával činnosti spočívající v odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v přestupkovém řízení. Jeho činnost by bylo možno podřadit nejvýš pod odhalování takových přestupků, nikoliv však pod komplex všech těchto činností. Zástupce žalobce v závěrečném návrhu vyjádřil názor, že žalobce se podílel na odhalování a objasňování přestupků; vyřizoval je do té míry, že opatřil důkazy, sepsal záznam o přestupku a spisový materiál uvedl do takové podoby, aby následně bylo možno o přestupku rozhodnout.

Ve spise předloženém žalovaným se nachází jednak kopie listiny s označením „Popis práce“ žalobce ze dne 27. 5. 2003, v níž je pod bod 3. Hlavní úkoly a povinnosti uvedeno, že žalobce *„šetří a vyřizuje přestupky v blokovém řízení, popř. zpracovává oznámení o přestupku a sdělení o přestupku“*. Dále je ve spise kopie listiny s označením „Náplň služební činnosti“ nrap. Žák Petr, číslo průkazu 217208, ze dne 8. ledna 2004, v níž je pod bodem 3. Hlavní úkoly a povinnosti uvedeno: *šetří a vyřizuje přestupky v blokovém řízení, popř. zpracovává oznámení o přestupku a sdělení o přestupku“*.

Za tohoto stavu věci Městský soud v Praze konstatoval, že žalobce je v rámci svého služebního zařazení pověřen šetřením a vyřizováním jen těch přestupků, jež Policie České republiky vyřizuje v blokovém řízení. Vyplývá to nejen z listinných podkladů, ale rovněž z vyjádření samotného žalobce (jeho zástupce) při jednání soudu

dne 17. 5. 2012. Pokud jde tedy o odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v přestupkovém řízení, jež spadá do 8. platové třídy, tuto činnost žalobce v úplnosti nevykonává. Ačkoliv lze souhlasit se žalobcem v tom, že svou činností takto vyřizované přestupky odhaluje (dokumentuje), nepřísluší mu již jejich objasňování a tím méně pak jejich vyřizování. Spolehlivé objasnění všech okolností přestupku totiž nespočívá pouze v jejich zaznamenání policistou při výkonu dopravní služby s využitím diagnostické a měřicí techniky a v zadokumentování zjištěných výsledků. Přestupek je nadto třeba projednat před příslušným správním orgánem, což může zahrnovat nejen vyjádření osoby obviněné z přestupku, ale rovněž výslechy případných svědků či opatření znaleckého posudku, případně jiného důkazního prostředku. Objasněním je tedy třeba rozumět zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 (ust. §3 správního řádu). Vyřizování přestupků pak spočívá v konečném rozhodnutí o tom, zda byl přestupek prokázán a jeho pachatel z něj usvědčen a zda bude za přestupek uložena sankce, případně v rozhodnutí o jiném skončení řízení o přestupku. Není tedy sporu o tom, že žalobci nepřísluší ani objasňování těchto přestupků, ani jejich vyřizování, neboť ve věci nevede žádné řízení, neprovádí žádné důkazy a nevyhodnocuje je a zejména nijak nerozhoduje ve věci samé.

Jestliže předpokladem pro zařazení žalobce do 8. platové třídy je to, že je mu svěřeno nejen šetření a vyřizování přestupků v blokovém řízení, ale též odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v přestupkovém řízení, pak musel soud konstatovat, že tento předpoklad na straně žalobce naplněn není, a to z důvodů vyložených výše.

Městský soud v Praze tedy dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, protože žalovaný nepochybil, jestliže žalobce zařadil do 7. platové třídy bez ohledu na to, že ten při výkonu své služby využívá diagnostickou, měřicí a spojovací techniku a bez ohledu na to, že žalobce je pověřen šetřením a vyřizování přestupků v blokovém řízení, neboť to nejsou skutečnosti, jež by měly za žalobcovo zařazení do 8. platové třídy vliv. Soud proto žalobu zamítl podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í: proti tomuto rozsudku je přípustná kasační stížnost, kterou lze podat k Městskému soudu v Praze ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 17. května 2012

JUDr. Slavomír Novák
předseda senátu